

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 2.

Februar.

1912.

Årlig ordinær Generalforsamling i „Skandinaviske filantropiske Selskab“

vil i Aar blive afholdt paa Skodsborg Badefanatorium i Skodsborg Fredagen den 26de April Kl. 10 $\frac{1}{2}$ Formiddag i Stedet for som hidtil i Februar eller Marts. Hvis nogen af Selskabets Medlemmer har noget at indvende imod denne Ordning, bedes de meddele os det pr. omgaaende. Om ingen Indvendinger indløber, betragter vi ovennævnte Ordning som godkjendt, og Generalforsamlingen vil blive afholdt paa nævnte Tid og Sted.

Skodsborg i Januar 1912.

J. C. Raft,
Formand.

Erik Arnesen,
Sekretær.

Danmark.

Virksomheden er nu atter i Gang her i Kjøbenhavn, hvor vi har holdt offentlige Møder siden midt i Oktober Maaned. Møderne har hidindtil været jævnt godt besøgte. Vi ser de saamme Ansigtet Aften efter Aften, hvilket er os til megen Opmuntring. Vi har endnu ikke omtalt de særffilte brændende Spørgsmaal, som tilhører vor Tid, men naar dette Blad kommer Søstende i Hænde, er vi, om Gud vil, nok ved at fremholde Sabbatsspørgsmaalet. Ihukom da ikke alene os, men tillige de hjære Tilhørere for Naadens Trone, at de ikke alene maa høre de hellige Sandheder, men ogsaa vandre i Lyset, ligesom han er i Lyset.

Siden jeg indsendte min sidste Rapport, har vi udsendt en ny Arbejder, nemlig Broder Kirkelykke, som i længere Tid har haft en vegetarisk Spiseforretning i Lovstræde her i Hovedstaden. Br. og Søst. Nissen, to af vore trosfaste Kolportører, har overtaget Forretningen, og den 1ste Januar rejste Br. Kirkelykke med Familie til Marup paa Fyn for der at begynde en offentlig Virksomhed. Der er allerede nogle interesserede paa nævnte Sted, saa vi haaber, det maa lykkes vor Broder at lede disse længere fremad paa Livets og Sandhedens Vej, og at en Menighed maa blive oprettet ogsaa paa dette Sted. Vil Søstende ogsaa ihukomme denne Broder med Familie for Naadens Trone.

Søst. Clara Beck skulde efter Bestemmelsen have hjulpet os hvy i Byen efter Nytaar; men under hendes

Kolportørvirksomhed paa den lille Ø Gjol i Limfjorden er der nogle bleven interesserede, og hun vil nu blive der paa Den for at besøge dem og læse med dem, og vi haaber ogsaa, at denne Anstrengeelse ikke skal være forgjæves, men at dyrefabte Sjæle derigjennem skal vindes for Guds Rige.

Br. P. Christensen omtalte i forrige Nummer, at de i Ribe ikke mere kunde leje den Sal, hvor de havde haft Møder siden først i Oktober. Det glæder os at kunne meddele Søstende, at vi nu har lejet to store Værelser der i Byen, hvori Møderne vil blive fortsat. Vi takker Herren for, at han har aabnet denne Udvej for os.

Vore Medarbejdere er ved godt Mod, og Interessen er nok saa god for de flestes Vedkommende. Lad os alle drage nær til Gud, saa vil han ogsaa drage nær til os. Han vil fylde os med sin Aand og Visdom og Styrke til at udføre den hellige Gjerning, som han har betroet os i disse sidste Dage. Thi det er ikke ved Magt eller ved Styrke, men ved Herrens Aand, at Arbejdet skal fremstundes og fuldendes.

C. C. Jensen.

Kjøbenhavn, den 15de Januar 1912.

Øpraab til Søstende!

Vi vilde gjerne ved denne Lejlighed minde Forstanderne og Leberne i vore Menigheder i Danmark om ikke at glemme „Konferensens Hjelpefond“. Vi var jo alle med til at bestemme, at en Kollekt til ovennævnte Fond skulde optages ved hvert Kvartalsmøde i Menighederne. De fattige har vi altid hos os, siger Herren. De, til hvem de Ord vil blive sagt hin Dag: „Kom hid, I min Faders velsignede arv det Rige, som eder er beredt fra Verdens Grundvold blev lagt,“ har vist den samme Interesse og haft det samme Sindelag, som bejalede Messeteren paa Vandringen hernebe. Da vi stadig modtager Anmodninger om at hjælpe snart her og snart der, hvor der er trængende, vil vi gjerne bede om Søstendes Samarbejde ogsaa paa dette Omraade, og vi føler os forviøset om, at selv om nogle ubertiden maaste kan have glemt den omtalte Bestemmelse, saa vil Søstende ogsaa nok gjøre en Kraftanstrengelse i denne Retning, hvorfor vi allerede paa Forhaand vil bringe dem vor Tak.

C. C. Jensen.

Ribe.

I min sidste Rapport fortalte jeg, at der var indgivet Klage til Ministeriet over, at Højstoleforstanderen havde bortlejet sit Lokale til os. Følgen blev, at vi trak os tilbage fra det Lokale, og da det saa lidt vanskeligt ud med at faa anden Plads her i Byen, vil jeg herved ikke undlade at meddele, at Herren hjalp ogsaa i denne vanskelige Stilling, saaledes at vi fik lejet et Par Værelser, hvor Moderne nu afholdes. Her kan vi have det hyggeligt, varmt og godt selv i den strenge Vinter, hvilket vilde have været umuligt i det store Lokale. — atter et nyt Bivis paa Herrens naadige Omforg for sine, hvorfor vi priser ham af ganske Hjerte.

Nu begynder vi snart at fremholde de prøvende Sandheder. Søskende, bed for os og Sjæle her, at de, som nu er interesserede, maa være frimodige og trofaste nok til at vandre paa Sandhedens Vej, til Berleportene aabner sig for dem. Eders hengivne Broder

B. Christensen.

Paa Besøg blandt Menighederne.

Det er nu længe, siden jeg indsendte Rapport til vort gode Blad, og derfor begynder jeg saa langt tilbage.

I Sommermaanederne arbejdede jeg i Kjøbenhavn. Der holdt vi en Del Møder og besøgte Søskende i deres Hjem. Det er interessant at sammenligne Menigheden nu med, hvad den var for en Del Aar tilbage. For 20 Aar siden lejede vi en liden Sal paa Nørrevoldgade 80. Det stete ofte, at denne Sal ikke var fyldt af Tilbedere. Nu har vi en ganske stor Sal paa Margrethevej 5, og ofte er denne næsten fuld. Herren har velsignet sine Tjenere i at forkynde Sandheden i denne store By. I Sommerens Løb er over 60 bleven døbt i Kjøbenhavn, de fleste af dem som Resultat af Broder Rafts og Medarbejderes Bestræbelser.

Siden 1ste Oktober har jeg besøgt Menighederne paa Fyn og Jylland, tillige Holbæk og Helsingør paa Sjælland.

Uden at optage Pladsen med at nævne hver Menighed for sig og omtale de særskilte Erfaringer paa hvert Sted vil jeg sige, at Herren har været god mod os og velsignet os meget.

Enkelte Steder er Menighederne smaa, og nogle andre Steder hvor Medlemmerne meget spredte, saaledes at det næsten er umuligt for dem alle at samles paa én Gang. Vi har dog erfaret, at Gud er sit Løfte tro. Han samles med de faa og gjør Ordet levende. Mange har fattet nyt Mod og bestemt sig til at være mere tro.

Bisælig er Tiden alvorfuld, og nu gjælder det at være helt med paa Sandhedens Side og staa Skulder til Skulder i Herrens Gjerning; thi først da vil Gud kunne virke for og igennem os. Den sidste store og afgjørende Kamp er lige foran os. Maa derfor Enighed og Kjærlighed her! Enighed gjør stærk. Vi maa altid staa paa Vagt og vente lige saa ofte at møde Fjenden i Skikkelse af en Lysets Engel som af en brølende Løve.

En stor Hjælp i Familier er Morgen- og Aftenandagt samt at læse Bibelen og bede med og for vore Ægtefæller og vore Børn. Der er en Kraft og Opmuntring i saadanne Stunder, og intet knytter Familien sammen som dette. Vore Børn er os kjære, og Herren har betruet os dem, for at vi skulde opdrage dem i hans Frygt.

I enkelte Menigheder har vi med Glæde lagt Mærke til, at næsten hvert eneste Barn er med paa Sandheden, og nogle er ude i Arbejdsmarken.

Det har været opmuntrende at se, at der hos nogle

er en større Ålvor, og at der føles Trang til en dybere Erfaring i aandelige Ting.

Maa Gud hjælpe os alle at gjøre sitre Trin opad og være bestandige indtil Enden.

Eders Broder i Herren

M. M. Olsen.

Traktat- og Missionsarbejde.

Det vil sikkert glæde vore Søskende at høre, at vi nu for Danmarks Vedkommende har tegnet Bidrag til Missionsarbejdet med „Evangeliet's Sendebud“, saa at vi kan sende Bladet til 1000 Familier for hele Aargangen 1912 — foruden dem, vore Søskende selv holder, saavel som dem, vore Agenter og Menighedsmedlemmer tager Bestilling paa. Naar nu alle, baade Prædikanter, Bibelarbejdere, Bogagenter tilligemed alle Medlemmerne i Menighederne, vil have Opmærksomheden henvendt paa at finde Adresser til saadanne, som vil interessere sig for Indholdet i vort Blad, vil vi sikkert paa den Maade bringe Lys og Belsigelse til mange Hjem og Hjerte. Paa den store Dag vil mange takke baade Gud og os for de Bestræbelser, der blev gjort for at bringe dem Kundskab om Sandheden. I Forbindelse med Fortyndelsen af det sidste Aaadens Budskab vil Litteraturen spille en stor Rolle.

I „Den store Strid“, Side 548, 549 læser vi: „De Skrifter, som Missionsarbejderne har udbredt, har gjort Birkning, men mange, hvis Hjerte blev bevægede ved dem, er bleven forhindrede fra at forstaa Sandheden fuldstændig og at adlyde den. Men nu trænger Lysstraalerne igennem overalt. Sandheden ses klarere, og de oprigtige Guds Børn sønderriver de Vaand, som har holdt dem tilbage. Hverten Slægtskabsforbindelser eller Menighedsforhold er nu længere i Stand til at holde dem. Sandheden er mere dyrebare for dem end alt andet. Trods alle de Kræfter, som forener sig imod Sandheden, er der et stort Antal, som gaar over paa Herrens Side.“

Som Eksempel paa, hvorledes Gud benytter sig af vore Bøger og Skrifter, vil jeg anføre en Erfaring, som jeg for nylig har haft. I December Maaned fik vi paa Dansk Bogforlag Brev fra St. Petersburg fra en dansk Sømand, som bad os om muligt skaffe ham Oplysning om, hvor han kunde faa Bogen „Den store Strid“ af E. G. White. Forlaget sendte ham Bogen. Efter Nætt-aar har vi atter modtaget Brev fra ham, hvori han meddelede, at det Lys, som han deri saavel som i Hefterne „Lys og Sandhed“ har fundet, vil han ved Guds Hjælp søge at efterleve, og paa Grund af, at han nu vilde holde Herrens Sabbat, var han bleven afmonstret fra Skibet og havde rejst hjem til Danmark (Viborg). Han beder os tillige oplyse ham om, hvor der er nogen Menighed eller Menighedsmedlemmer, som han kunde faa Forbindelse med, da der ingen var af samme Livsanskuelse i hans Nærbid. For en Uge siden besøgte jeg ham. Det var en Glæde at se og høre denne Mand og hans Husfru, der var glade og lykkelige ved det Lys, som de havde fundet. De er villige til at modtage og følge alt det Lys, som Herren gjennem sit Ord vil lade opgaar for dem. Under mit Besøg lod de tilfælde en Familie, som de nærede, noget Haab om ogsaa vilde følge og lyde Sandheden. Vi havde et velsignet og godt Møde tilsammen. Det er interessant at lægge Mærke til, hvor hurtigt Folk kan forstaa og modtage Sandheden, naar de paa Forhaand har modtaget Lys, og Herrens Mand virker paa Hjertet. I Drag har jeg modtaget Brev fra dem, hvori de med Tak og Pris til Gud meddelede, at den omtalte Familie nu ogsaa har taget Beslutning om at følge og lyde Sandheden; og de nærer endog Haab om, at flere snart vil komme med.

Disse og lignende Erfaringer opmuntrer og tilskynder os til at arbejde og virke for at udsaa Sandhedens Sæd alle Begier og i alle Hjelm. Saar vi end med Bøn og Taarer, har vi Forjættelsen om at skulle høste med Frydesang, naar vi hjembærer vore Kæg.

Ederis i Herren og Arbejdet forbundne Broder
Valdemarsgade 29, Silkeborg. P. Hansen

Fra Missionskolen.

Vi er for nærværende 48 Elever ved Skolen, 13 norske og 35 danske. Jeg er glad ved atter at være hermed blandt saa mange unge, som ønsker at dygtiggjøre sig til en Gjerning i Herrens Værk. Det er vor Skyldighed, kjære Søstende, at takke Herren for, at vi har en saadan Skole som denne. Personlig har jeg mange Gange erfaret baade i selve Skolearbejdet og i andet, at Herren er med og hjælper mig. Ligesom i Fjor har vi ogsaa i Aar haft rigtig gode Bønne- og Vidnesbyrdsmoder hver Fredag Aften. Disse Fredagsmoder er bleven Højtid for os, som vi i Ugens Travshed har set fremad til med megen Glæde og Forventning. Jeg er Herren indertlig taknemlig for det gode Forhold, som herfter mellem Lærerne og Eleverne, og for den Interesse og Kjærlighed, vore Lærere udviser mod os baade i og udenfor Undervisningstimerne. Jeg tror, at alle er enige med mig i, at Undervisningen ikke kunde være bedre. Dag for Dag lærer vi Herren bedre at kjende, og vort Hjerter fyldes med Tak til Gud for en saadan Frelse.

Hvilke Jag vi ellers læser her, kjender alle til, som har set Skolens Plan. For imidlertid at kunne følge med, efter som Undervisningen skrider frem, vilde det være godt, om Eleverne havde flere Forbundstaber end dem, som Folkestolen i Almindelighed formaar at bringe, f. Eks. Amtskole, Middelskole e. lign. Dog vilde det ogsaa hjælpe betydeligt, om Eleverne ved Selvstudium eller paa anden Maade havde erholdt nogen Kundskab i Engelsk eller Lykt, før de rejste til Stolen. Dette er i hvert Fald min Mening. Hvad mig selv angaar, angær jeg nu paa, at jeg ikke begyndte i første Klasse i Fjor, i Stedet for som jeg gjorde at gaa lige op i anden Klasse, og dette til Trods for, at jeg tidligere havde gaaet paa Amtskole og Landbrugsskole. Skolegang under de Forhold, som vor Skole frembyder, har en udmærket gavnlig Indflydelse, og man burde absolut forsøge at faa alle tre Aar med, hvis man har Anledning dertil.

Nu har vi haft vor Bønneuge, og Herren har været god imod os alle, Forbindelsen med Himlen er blevet bedre, og Bevistheden om at tilhøre den himmelske Familie er blevet mere klar for mange, samtidsig som Lykten til at tjene vor Herre og Mester er blevet større. Mit Haab er, at naar Tiden kommer, vi skal forlade vor kjære Skole, de fleste af os vil gaa ud som Arbejdere i Herrens Hofstærk.

Stobørg i Januar 1912

Missionærer til fremmede Lande.

Bestyrelsen for Fremmedmissionen, som har sit Hovedsæde i Washington, D. C., Amerika, har i Løbet af det herunderne Aar, 1911, kunnet udfende 65 Missionærarbejdere til fremmede Lande. Heri er ikke indbefattet de forskjellige Familiers Børn, som medfulgte, og som ogsaa ofte yder betydelig Hjælp i Missionsvirksomheden. Disse Arbejdere er sendt til Lande som Java, Guatemala, Kina, Singapore, Argentina, Honduras, Vestafrika, Mexiko,

Tyrkiet, Indien, Spanien, Brasilien, Ostafrika, Ny Guinea, de kanariske Øer, Filippinerne, osv.

Enhver, som har levende Interesse for Udbredelsen af det sidste Raadens Budskab til alle Folkeslag paa Jorden, vil med Glæde komme disse og alle andre Arbejdere i Missionsmarken i Hu i deres Bønner. Værket gaar fremad. Lad os daglig se til, at det ogsaa gaar fremad i vore Hjerter, saa at vi ikke bliver tilbage.

En dygtig Særkerfe, der kan lede Arbejdet paa Skystuen, kan faa Plads til 1ste Marts. Stobørg Badehospitalium.

En ung Pige i 16—17-Aarsalderen kan straks eller til 1ste April faa Plads hos Smed M. S. Albertsen, Hørmestied pr. Sindal.

Kristendommens Indpas i Japan.

For 40 Aar siden var Japanerne saa mistænksomme overfor Udlændinge, som antom til deres Havnsteder, at Missionærerne fandt det næsten umuligt at faa nogen til at lære dem det japaniske Sprog. En af dem lejede en privat Lærer, men opdagede efter nogen Tids Forløb, at det, han lærte, kun var en Dialekt paa en af de smaa Øer og ikke det Sprog, der tales af den store Masse af Befolkningen. Forgiveves søgte han at finde en anden Lærer. Saa hændte det en Aften, at han uden nogen Tanke paa sin egen personlige Sikkerhed bortjagede nogle Røvere, som havde angrebet en Mand udenfor hans Dør. Denne Mand viste sig at være en japanisk Adelsmand, og i sin Taknemmelighed tilbød han Missionæren som Belønning, hvad som helst denne maatte bede om. „Lær mig Deres Sprog!“ raabte Missionæren. „Nej, hvad som helst, kun ikke det!“ svarede Adelsmanden, der havde en Følelse af, at han havde lovet noget, han maatte ikke havde nogen Ret til at udføre.

Missionæren blev imidlertid ved med sit, og efter nogen Betænkning kom Adelsmanden tilbage den næste Dag og gav ham den første Time i det japaniske Sprog — og dette blev den første Spids i den Kile, som stakse Kristendommen Adgang til Japan; thi denne samme Missionær oversatte det nye Testamente paa Japanisk.

Derfor en af Jordens mægtige kom til os med Spørgsmaal om, hvad de kunde gjøre os, mon vi da vilde give et lige saa forstandigt og uegennyttigt Svar, som denne Missionær gav?

Fra Bagindien.

Dr. J. S. James, der virker iblandt Tamilfolket i det sydlige Indien, skriver:

„De sidste faa Maaneder har været en meget travl Tid i vor Arbejdsmark. Vi har opført en Skolebygning, som vi var i stort Behov af. Et lidet Stykke Land, der laa op til vor Mission, blev kjøbt, og paa dette begyndte vi i Marts Maaned at opføre en Bygning, der blev færdig i Juni. Pengene til dette Foretagende fik vi af 300,000 Dollars-Fondet. For nærværende benytttes Huset baade til Skole og Foramlingslokale. Vi har i Ojeblikket 80 Elever, og af Pladsmangel maa omtrent 25 af disse modtage deres Undervisning udenfor i Styngen. Sidste Sommer arbejdede vore Lærere undertiden over Kræfterne; men de tager fat paa Virksomheden med hele deres Hjerter og glæder sig i Arbejdet.

Siden vi fik vor nye Bygning opført, har vi mødt megen og haard Modstand. Der har været gjort stærke Forsøg paa at ødelægge vor Skole og nøde os til at forlade Stedet. Men trods alt dette gaar vor Skole stadig fremad.

For kort Tid siden udfom der et Skrift, der paastod sig at indeholde bibelske Beviser for Søndagens Helligholdelse og at gjendrive vore Traktater i Tamillsproget angaaende Sabbatsspørgsmaalet. I tre offentlige Møder gjendro vi de Paastande, som dette Skrift indeholdt, og agter snart at trykke en Traktat, der indeholder Svaret. Der tales meget baade for og imod Spørgsmaalet. Pressen herude har skænket Sagen en Del Opmærksomhed, og vi haaber paa et godt Resultat i Længden. Sikker er det i høert Fald, at de mere intelligente iblandt Folket har begyndt at tænke alvorligt over disse Ting."

Fra den syriske Mission.

Br. W. C. Fling, der virker i denne Missionsmark, beretter, at Arbejdet derude gaar fremad trods mange Vanskeligheder. Det har været vanskeligt at finde passende Sted til Afholdelse af offentlige Møder. I private Hjem har man ikke turdet give os Indgang af Frygt for katolske og andre gejstlige, saa at vore Missionsarbejdere derude har maattet indskrænke sig til at holde Møder i deres egne Hjem. Mange har regelmæssig overværet disse Møder, især en Del Studenter, der har været meget interesseret i Profetierne, som blev fremholdt.

Fem Personer blev for nylig døbt i Middelhavets Bænde. Den ene af disse var en godt uddannet ung Mand, en Student fra Mosul eller det gamle Ninive. Han har i Sinde at tage fat paa Missionsarbejdet. Hans Arbejde iblandt hans Kammerater har sikkert foraarsaget betydeligt Røre, og mange af dem diskutere Sagen meget ivrigt.

En anden af de døbte var en alvorlig Kristen, tidligere Muhamedaner fra Mesopotamien. Han bærer det velkendte Navn Fader Abraham. Denne Broder er nu i Gang med at oversætte Litteratur i det arabiske Sprog.

Br. Fling udtaler som sin Overbevisning, at Budstabet er naaet til en stor Mængde Mennesker, som er blevet stærkt paavirket deraf, og som i Tidens Løb sikkert vil faste deres Lod iblandt Guds Folk til Trods for den Forsølgelse, som da vil vente dem fra deres Slægtninges og aandelige Leders Side. Kristi Ord gjælder ogsaa her: „I skal fortaa Sandheden, og Sandheden skal frigjøre eder.“ „Derfor da Sønnen saar frigtjort eder, skal I være virkelig fri.“ Joh. 8, 32. 36.

Abesjinen i Høstens Tid.

Her i denne Del af Verden er vi nu midt i Indhøstningstiden. Høst og her mellem Bjergene og Stenbjergene findes Jordpletter, der dyrkes af de indfødte. Vor Missionssejendom er noget bedre beliggende og har en større Slette, der bruges til Hvedeavl. For Tiden har vi i Marken fra ti til femten Mand, som mejer Sæden ned.

Naar de indfødte har mejet Kornet, bærer de det hele paa Hovedet sammen til en jævn Plads, hvor Tærstningen foregaar. Sæden lægges ned paa Marken i en Kreds, og over denne drives saa en 6—8 Dsker. Naar

Kornet er godt udtraadt, fastes det hele op i Luften, og Binden stiller Hveden fra Avnerne. Profeten Daniel hentyder til denne Slags Tærstning, naar han siger, at de „blev ligesom Avner fra Tærstlepladsen om Sommeren, og Binden bortog dem“. Kap. 2, 35. Efter at Hveden er renset, saa godt som det lader sig gøre paa denne Maade, tyldes den i Stindsætte, der laves af store eller smaa Stind, sammensæt med Læderremme. Sættene lægges paa smaa Væler og føres til Markedet.

De indfødte har ingen Vogne eller Kjøretøjsfaber af nogen som helst Slags. Væler gjør Tjeneste som Transportmiddel for baade deres Varer og for dem selv, naar de skal nogetsteds hen, og man kan paa Vejene her udenfor Asmara møde Karavaner paa flere Hundrede af disse, der egentlig udgjør et abessinisk Godstog. De kommer flere Dages Rejse med deres Korn (Hvede, Byg, Vinfro osv.) for at faa Penge eller Varer derfor.

Naar undtages de gode Veje, der bygges af Regjeringen, findes der ingen ordentlige Veje. Kun en Gangsti afmærker de indfødtes Færdelsesvej, og denne Sti er ofte fuld af Stene. Paa disse Stier har Slægt efter Slægt vandret frem og tilbage og med bare Fødder traadt paa de samme Stene, der endnu ligger urørte paa samme Sted. Fremstridt i den Henseende synes de aldrig at have tænkt paa, men holder sig til de gamle nedarbejdede Stikke og Sædvaner. Den største Narrajer er vel den, at dette Folk synes ikke om at arbejde, naar det paa nogen Maade kan undgaaes. Mange Sæder og Stikke her er endnu som i det gamle Testaments Tid. Vi ønsker at efterfølge Paulus's Ord i 1 Kor. 9, 19—22; 10, 33, idet vi gaar til dette Folk for at møde dem, hvor de er, sætte os ind i deres Virkemaade og Lænsæt, vise dem en bedre Vej og søge at vinde nogle for Guds Rige. Det er ingen let Sag at vinde et Folk, der er saa indgroet i ældgamle Stikke og Vaner; men vi agter at begynde med de yngre og saa sende Børnene hjem til deres Forældre for at fortælle, hvad de har lært, for saaledes at paavirke dem. Dette er et stort Værk, og alene Herren, hvis svage Redskaber og Sendebud vi er, kan fuldføre det.

Det har ikke regnet her nu paa to Maanedes, og vi kan ikke vente Regn paa en seks Maanedes Tid endnu. Alt er derfor henvisnet. Markerne er forbrændte og tørre. Djet møder alle Begene øde, stenede Bjerg højder; men mellem disse findes høst og her smaa Jordpletter, der dyrkes, og hvor Kornet nu høstes. Dette minder mig saa levende om den aandelige Høstmark her i Abesjinen. Her og der findes oprigtige Sjæle, der maa samles som Hveden af Avnerne. Men ligesom Landet er tørt, og alting er henvisnet af Mangel paa Vand, og Stenene ligger for Foden, hvor man træder, saaledes er det ogsaa i det aandelige. Folket hensemægter, borte fra Gud, uden Andens vederkvægende Regn. De har en Form af Kristendom, men Mørket er stort, og Helgendyrkelsen florcerer. Der er nok af Ceremonier, men Livet mangler.

Dg ligesom det er med Høstfollene i det timelige, at de har saa ringe Redskaber til at indsamle Høsten med, og det gaar saa smaat, saaledes er det med os, der skal indsamle den aandelige Høst. Vi er saa og ringe til at kunne udføre Arbejdet for Etiopiens mange Millioner. Vi ønsker dog med Trost at udføre det, vi finder at gøre, med Bøn til Gud om hans rige Belsignelse. Dg maa vi paa den store Forsamlingsdag saa nogle Sjæle med os herfra, er vor inderlige Bøn. Kom os i Hu i eders Bønner!

En hjertelig Hilsen til alle Troesfjendene i Norge og Danmark.

Asmara, Eritrea, Ostafrika, den 19de Oktober, 1911.

Norge.

Bergen.

Den 19de November 1911 holdt jeg mit første offentlige Møde i Bergen i en større Sal („Nye Totalen“), som vi har lejet for hele Vinteren — tre Gange om Ugen. Vi havde ca. 800 Tilhørere til det første Møde, og mange maatte gaa af Mangel paa Plads. Og det glædelige er, at vi har haft stor Interesse hele Tiden, og med Undtagelse af nogle faa Gange lige før Jul kan det siges, at vi har haft fuldt Hus. Dette glæder os, og vi takker Herren inderligt derfor; thi det er jo alt sammen fra ham, og han skal have al Ære og Pris, fordi han er god, og hans Misfornødhed varer evindeligt. Bed for os, kjære Søstende, at vi ved Guds Raade og Betsigneelse maa vinde mange Sjæle for det himmelske Rige. Det er nemlig det, vi beder Gud om Dag og Nat, og i Tillid til, at Herren vil krone vore ringe Bestrebelse med Held, arbejder vi med Iver og Interesse.

Broder Elias Bjaanes og Søstrene Ida Hansen og Clara Sandberg deltager flittigt i Arbejdet som Bibelarbejdere og er mig en god Hjælp. Broder A. G. Sandbed, der som Hovedagent virker her for Tiden, staar os ogsaa trollig bi ved alle Møderne. Menigheden gjør sin Del og støtter os efter bedste Evne. Vi er derfor alle ved godt Mod, og naar jeg ser paa Herrens store Raade imod os og de mange opmærksomme Tilhørere samt Søstendes Interesse for Virksomheden og deres Deltagelse i Arbejdet, saa maa jeg gjøre Peters Ord til mine og sige: „Her er godt at være.“ Og Hjont jeg savner min kjære Familie, som bor i Kjøbenhavn, saa er jeg dog villig til at fortsætte her og søge at vinde Sjæle for Herren. Jeg tror nemlig, at Tiden er meget fortere, end de fleste af os mener. Der er ingen Tvivl om, at Jesus kommer snart; men Spørgsmaalet er, om vi som Arbejdere og som et Folk har benyttet Tiden rigtig, og om vi har været saa flittige, som vi skulde — i Betragtning af det Lyk, Gud har betruet os, og det Ansvar, der hviler paa os. Lad os tænke alvorligt over dette, kjære Søstende, under Bøn til Gud. Maa han meget velsigne sit Folk!

Som meddelt andetsteds (af Broder Bergersen) her i Bladet vil vort kommende Aarsmøde blive afholdt i Bergen. Et vellykket Aarsmøde har nemlig en forunderlig og velsignet Indflydelse over saadanne, der netop har taget deres Standpunkt for Sandheden, eller som ogsaa staar os meget nær. Det stadfæster dem i Sandheden og bidrager kraftigt til at bibringe dem den rigtige Forstaaelse af det store og hellige Værk, som Gud har besluttet skal udføres i disse Dage. Deres Hjertter udvides, og de faar et bredere Syn paa mange Ting, som det ellers vil tage dem Aar at lære. Et Aarsmøde af den rigtige Slags bidrager derfor meget til en rig Høst efter en Vinters offentlig Virksomhed.

Dette er jeg sikker paa, at enhver Broder og Søster vil samtykke med mig i, ligesom jeg ogsaa er overbevist om, at alle vil bede meget for vort kommende Aarsmøde, at det maa blive en sand Vinsfest for Guds Folk i Norge. Gjør alt i eders Magt, kjære Søstende, for at komme med til dette Møde; thi det bliver et godt og velsignet Møde — en rigtig Høstid. Kom, og tag eders Børn med. Glem heller ikke at tage Gud med. Sig, som Herrens Tjener fordom sagde: „Derfor dit Aashn ikke gaar med os, da lad os ikke drage op!“ 2 Mos. 33, 15. Og naar vi saa kommer til dette velsignede Møde, da lad os husse paa, at vore Ord, Handlinger og hele vor Opførelse bliver enten en Velsigt til Liv eller til Død. Hvor alvorligt, og med Paulus bør ogsaa vi spørge i

Herrens Frygt: „Hvo er dygtig til dette?“ Kun Gud alene kan isøre os den Kraft, vi behøver; thi ogsaa her gjælder Herrens Ord: „Ifte ved Magt og ifte ved Kraft, men ved min Aand, siger Herren, Hærskarernes Gud.“

Lad os da søge Gud som aldrig før, og lad os glæde os over, at vi kan faa Lov til at være med til at bede for og (for manges Vedkommende) samles ved vort kommende Aarsmøde i Bergen.

J. C. Raft.

Bergen, den 18de Januar 1912.

Aarsmødet i Norge.

Forleden Uge, da flere af de ledende Brødre var forsamlede til Raadsmøde i Kristiania, blev det vedtaget, at Konferensen skal holdes i Bergen fra den 7de—12te Maj 1912. Grunden, hvorfor vi ogsaa i Aar har henlagt Konferensen til Bergen, er nemlig den, at vi tog Hensyn til Br. Rafts offentlige Virksomhed. Br. Raft vil nemlig da faa Anledning til at passe sin Virksomhed, medens han overværer Konferensen. Konferensmødet vil ogsaa være til stor Hjælp for den offentlige Virksomhed.

Det første offentlige Møde begynder Tirsdag Aften Kl. 8 den 7de Maj. Det første Konferensmøde — Aabningsmødet — begynder Onsdag den 8de Maj Kl. 9 Formiddag. Søstende vil være saa venlige snarest muligt at lægge Planer for at overvære dette Aarsmøde. Vi venter ogsaa i Aar at faa Moderation paa Jernbanen.

Mere angaaende Mødet senere hen.

N. C. Bergersen.

Norge.

Vi har nu hørt fra de fleste Menigheder i Norge, og alle udtaler deres Tilfredshed med Bønningen. Læsnisgerne var udmærket, og Guds Aand gjorde hos de fleste et meget dybt Indtryk, som vi venter bliver varigt. Gud velsignede særskilt Menighederne og de spredte Søstende, for at de skal blive til en Betsigneelse, saa længe Gud giver dem Raade til at leve. Men for at dette skal kunne ske, maa man tilbringe megen Tid i Bøn i Lonkammeret, og paa samme Tid bevare Herrens Ord i Hjertet. Hvor mange vil være med og tage Ef. 41, 6 til Valgsprog for 1912? „De [vi siger de Kristne] hjælper den ene den anden, og den ene siger til den anden: Staa fast!“ — paa Sandhedens Ord.

Hjælp! Hjælp! Hjælp!

Vi har netop modtaget den sørgelige Nyhed, at en af vore Bogmissionærer er omkommen ved et Ulykkestilfælde, efterladende sig Hustru og tre Børn, som trænger til vor Støtte. Vi vil derfor indtrængende bede om Hjælp straks. Læs følgende Forslag, som blev vedtaget paa Konferensen i 1908:

„Efter som der saavel iblandt spredte Søstende som særlig i mindre Menigheder stadig findes saadanne, som paa Grund af Sygdom eller andre Uheld kommer i Trang og derfor ser sig nødsaget til i sin Aand at hervende sig til Konferensstyrelsen for Hjælp, saa være det besluttet, at der oprettes et Konferenshjælpefond, hvis Midler tilvejebringes derved, at vore Menigheder i Lighed med, hvad der er Tilfældet i andre europæiske Konferenser,

betaler Tiende af deres maanedlige Kollekter for trængende, og at denne tilligemed andre Gaver eller Midler, som Menighederne kan affe dertil, indsendes til Konferensens Kasserer til et saadant Fond, samt endvidere at Menighederne hvert Kvartal optager en særskilt Kollekt i dette Bjemed."

Derfor alle Menigheder vilde efterkomme denne Beslutning, saa vilde vi stadig have Penge ved Haanden til at hjælpe med i Nødstilfælde. Kjære Søstende, ihukom derfor dette Fond ved eders Kvartalsmøder og vær saa venlige for ovennævnte Tilfældes Skyld snarest mulig at optage en ekstraordinær Kollekt og indsende Pengene til Jens Olsen, Afersgaden 74, Kristiania.

N. E. Bergersen.

Sandefjord.

Naar Postbudet bringer os „Missionsfesterretninger“, er det altid med spændt Nysgjerrighed, vi river Omflaget af for først at læse Rapporterne fra Missionsfeltet. Det er glædeligt at se Sjæle boje sig for Sandheden for at følge Lammet, hvor det gaar.

Søndag den 17de December havde vi den Glæde at ledsage fets hjære Sjæle til Skien, hvor de skulde døbes. Fem af disse havde gaaet trofast med til Møderne lige fra den Tid, vi begyndte Virksomheden her, en har begyndt senere. Blandt dem, som modtog Daab, er en ældre, agtet Blotmager paa 78 Aar. Han har i mange Aar ventet paa, at nogen skulde komme hertil for at forkynde det sande Lys; og nu har han tilligemed sin Husholderisse modtaget det.

En Søster fra Skien blev ogsaa døbt, saa der var i alt syv. Br. Norderhus, som virker der, udførte den hellige Daabshandling. Søst. Heda Pedersen, en af de første Budstabaets Pillerer i Norge, havde gjort det meget hyggeligt for Anledningen, idet hun gjæstfrit aabnede sit Hus for os, som var kommen fra Sandefjord, og flere fra Skien. Maa Herren rigelig belønne denne hjære Familie for deres Gæstfrihed!

Vi er ved godt Mod i Herren og venter at se flere komme til Sandheds Erkjendelse i denne By. Bed for os! Broderlig Gilsen, A. D. Nærm.

„Tabel over Solens Nedgang i det søndensjeldste Norge hver Fredag i Aaret 1912“ kan faaes ved Henvendelse til Br. John Lornitz, Kirkegaden 34, Kristiania. Paa Baggrunden af Tabellen, der er af Størrelse omtrent som et almindeligt Brevkort, findes „Menighedens Missions-Thermometer“ med forklarende Bemærkninger. Den nemme lille Tabel er vel værd de saa Dre, dens Utskaffelse koster. Pris 5 Ore samt 3 Ore i Porto.

Karl Trøber, der før har tilhørt vort Samfund, men nu, efter at han har forladt Sandheden og hængivet sig til Nutidens Sværmerier, er udelukket af Menigheden, har begyndt Udgivelsen af et Blad, som han kalder „Dommens Time“. Da nævnte Blad sendes til flere af vore Søstende, vil et Par Bemærkninger om dets Indhold maaste være paa sin Plads.

Uf den Maad, som gaar gjennem Bladet, faar man et nyt Indtryk af, hvor alvorligt det er at forlade den Sandhed, Herren i sin Naade har betroet os. Bladet synes nemlig at have til Opgave offentlig at ralle ned vort Samfunds Tro, selv om dette, hvad Sprog og lignende angaar, især paa en noget forvirret Maade. Han træffer hentydningssvis flere af vore Søstende frem til Latterliggjørelse eller nedrættende Omtale. At han nu anser dette for at være hans Mission, bliver en Sag for sig; men ingen af os kan undgaa at se, hvem der staar bagved et saadant Arbejde. Selvfølgelig prydes det hele med et Utal af „Galleluja'er“, „Priser Gud“, „Tak og Lov“ og alle disse Blomster, hvormed Satan i vore Dage søger at skjule saa mange arme vildleiede Sjæles virefellige Tilstand.

Bed at se nævnte Blad over kunde man let faa det Indtryk, at flere af vore Arbejdere regelmæssigt skriver Bidrag til Bladet. Dette kan jeg forsikre Søstende om ikke er Tilfældet. Saabanne Artikler er noget, der er plukket ud af vore Bøger og Blade og vedkommendes Navn sat under. N. B. Nelsen.

Den første norske S.-D. A. Menighed i Staten Jowa i Amerita blev organiseret den 4de November forrige Aar i Byen Decorah. Menigheden talte da 15 Medlemmer.

Gaard til Forpagtning. Min Gaard i Sogndal i Dalene, ca. 7 Km. fra Dampstisbruggen med god Kjørvej, er til Forpagtning paa lempelige Betingelser. Kan høstes med Slaamastine, og Plog benyttes overalt. Gaardsredskaber og Besætning kan laanes til Forpagteren. N. G. Sandbeck, Nygaardsgaden 633, Bergen.

Finnmarken og Vesteraalen.

De tre Uger, jeg opholdt mig i Bardø, var til megen Betsignelse for Søstende og andre, som besøgte Møderne. De beder mig komme tilbage i Fristetiden. En Kvinde i 70-Aarsalderen besluttede at holde Herrens Sabbat.

Paa Tilbagevejen besøgte jeg Hammerfest og holdt et Møde. Mærkvaerdig nok fik jeg Metodistkirken, og en Politibetjent bekyndtgjorde Mødet i hele Byen, idet han gif omkring og raabte: „Jesu andet Komme og Verdens Ende er nær forestaaende! Fredrag af N. E. Norheim i Metodistkirken i Aften Kl. halv ni! Kom og hør!“ Og mange modte ogsaa frem. Kollekten dækkede Udgifterne.

I Balsfjorden tilbragte jeg 14 Dage. Vi havde Møder hver Eftermiddag. Mange kom og hørte, og nogle synes at være interesseret. En ung Baptistsøster lod sig overbevise om Sandheden og bestemte sig til at følge den.

Vesteraalen.

Et Stykke Nordvest for Gadefløen ligger Gaasø, hvor Familien Edbartsen bor. Der tilbragte jeg en Maanedes Tid og holdt Skole fets Timer om Dagen. Desuden besøgte vi to andre Steder paa en anden D og holdt Møder, naar det var belejligt. Gud har styrket og velsignet mig i Arbejdet, hvorfor jeg er ham taknemmelig. Børnene har jeg tilbragt paa Gadefl. Maa vi fortsætte at holde Bonneuge hele Aaret, ja indtil Kristus siger: „Lad den, som gjør Uret, fremdeles gjøre Uret; og den uterlige fremdeles øve Uterlighed, og den retfærdige fremdeles blive retfærdig, og den hellige fremdeles blive helliget.“ Mat. 22, 11. Maa Herren velsigne alle sine Børn og frelse os i sit Rige. A. E. Norheim.

Erfaringer fra Kolportagen.

Vi Kolportører ser ofte Beviser paa, at Guds Engle er i Virksomhed, lige saa vel før man kommer til de forskellige Personer, som efter man har været der.

Jeg kom ind til en Frue, som, straks efter at jeg havde taget Bogen frem, spurgte: „Kan jeg saa en med det samme?“ „Ja, De kan saa en i Aften,“ svarede jeg. Hun fortalte da i saa Ord, at dette forekom hende saa underligt, idet noget ligesom havde mindet hende om, at hun maatte have en god Bog, og denne Tanke havde været hos hende hele Dagen. Hun bestilte to Eksemplarer, da hun vilde have en til at give bort.

En Stund efter kom jeg ind til en ung Frøken og bestreb min Bog for hende. Jeg talte nok saa alvorligt til hende om, hvilken Betydning det var for hende at tage den Bog; men hun mente, det kunde være det samme. Jeg sagde Farvel og takkede, fordi jeg havde faaet Lov at vise hende Bogen. Senere kom jeg ind i en Butik, hvor hun havde lagt ind Bested om, at hun maatte have en af de Bøger, og hun maatte have den snart, thi hun skulde rejse bort. Dette hjalp mig ogsaa til at faa en Bestilling hos Høsten i den samme Butik.

Disse Erfaringer beviser, hvad Bibelen og Vidnesbyrdene siger, at Gud vil sende sine Engle til at berede Vejen, aabne Dørene og bøje Sindene. Priset være Gud, som altid er sine Vøster tro! Jacob Deegaard.

Drammen i Januar 1912.

Til Eleverne ved vor Missionskole.

[Br. L. Stene, der for nærværende virker paa Voss, sender Eleverne paa vor Skole i Skodsborg en Nytaarskrivelse, hvoraf vi nedenfor gengiver nogle Uddrag, som det kunde have sin Interesse for vore unge Brødre og Søstre at læse og overveje. Naaste hyder der ogsaa til nogen af disse Søstene et Kald til at besøge Stolen og blive uddannet til at tage Del i Herrens Gjerning. Br. Stene skriver saavel fra en Elevs som en Missionsarbejders Standpunkt, da han selv har gennemgaaet et tre Aars Skolekursus, dels i Nhyttan og dels i Skodsborg. — Red.]

Hvert eneste Skoleaar, naar vore unge atter samles i Skodsborg, gaar mine Tanker altid derhen. Jeg er forvisset om, at I trives godt paa Stolen, og at I allerede i den korte Tid, I endnu har været der, har erfaret, hvad Jakob erfarede, da han hin Nat laa paa Sletten og sov: „Sandelig, her er Guds Hus og Himlens Port, og jeg vidste det ikke.“ I har mødt Gud mange Gange. Paa mange underfulde Maader har Gud velsignet eder, især naar I Fredag Aften i Vidnesbyrdsrådet blander eders Vidnesbyrd til Guds Ære. Den ene lærer af den anden. Naar I saaledes bliver velsignet paa Stolen, er det, fordi I igjen skal være til Velsignelse der og ude. Skoledagene spinder saa hurtigt, men ikke desto mindre er de værdifulde, da de bringer Ungdommen ind paa nye Felter — danner Sjæl og Legeme, blibringer det modtagelige Sind ophøjede Tanker og Forsætter. Alleerede er der flere udgaaet fra vor Skole, som nu har aktiv Del i Virksomheden. Disse er uden Tvivl alle taknemmelige for, hvad Stolen gav dem.

Skolens store Bevidning som Opdragelses- og Uddannelsesanstalt kan ikke nok stattes. Vel er det sandt, den er ikke alt, men den er for Ungdommen, hvad et godt Hjem er for Barnet. Udbyttet af Opholdet paa Stolen for den enkelte Vedkommende beregnes ikke i

Quantitet, men Kvalitet. Mange unge er udgaaet fra højere Stoler, har samlet en Del saafaldt Kundskab, har akademisk Uddannelse, men i Kvalitet reduceres dette i det guddommelige Laboratorium, undersøgt af den store Kemiker, til næsten det værdiløse. Sandhedsforskornene er saa; de mægter ikke at hæve de unge til Dyd, Moral og Gudsfrugt. Agtelsen for, hvad der er stort og højt i Livet, undermineres. Derfor kan det ikke nok betones: „Guds Frugt er Vidoms Begyndelse!“ Alt andet bør stilles i anden Række. Det, som giver Livet Form og Indhold, er Kristendommen. At vor Skole ledes efter et guddommeligt Mønster, og at al Undervisning gives fra det rette Grundlag, kan enhver forvisse sig om. Der har været mig en Glæde at høre flere af Elevernes Vidnesbyrd om, hvilken Indflydelse den har haft paa dem. Enfælde kom dertil uden at kende Gud; men der lærte de ham at kende. Elever og Lærere over saaledes, om de er ledet af Guds Aand, en velsignelsesrig Indflydelse over dem, der er sløve og fremmede for Gud.

Der er visse Fag, som jo er meget nyttige for en Missionsarbejder. Bibel og Historie behøver jeg ikke at nævne, da disse Fag er saa selvfølgelig for en Missionsarbejder blandt os; men af Sprog har vi, foruden Modermaalet, Tyisk og Engelsk. Jeg har takket Gud mangen Gang, fordi han gav mig Anledning at gjøre mig til Nytte af de Sprog, som for var mig ukjendte. Jeg søler mig ogsaa i Taknemmelighedsgjæld til Stolen og til Lærerne, som arbejdede med mig. Interessant er det nu at kunne tage en tyisk eller engelsk Bog, læse den og gjøre sig Nytte af Indholdet. Uden dette vilde Livet for mig paa dette Omraade være et Savn — jeg vilde være udelukket fra at kunne gjøre mig bekendt med to store Kulturlandes Litteratur, foruden vor egen Litteratur i disse Sprog. Derfor læg eder i Sølen for at lære mest muligt! Den flittige Elevs Bestræbelser vil krones med Held. Jeg behøver ikke her at henvise til de mange Skriftsteder, der stiller os Fremgang i Udsigt; men jeg vil pege paa nogle Eksempler fra Livet, som viser, at de, som tilhyneladende ikke besad Evner (Talenter), havde dem dog, blot at de blev gravet frem. Hvad var det, som bragte Abraham Lincoln til Præsidentstolen i U. S. A.? Var det ikke Trost og Flid? Hvor kom han fra? Hvad bragte Guvernør Johnson til Guvernørstillingen i Minnesota? Hans Fader var Dranter, hans Moder Bakstone. Mon det ikke var Flid forbundet med Redelighed, der skaffede ham Fremgang? Digteren Scott, der engang var Kontorist, blev en af Englands store. Edison var Aviddreng, senere Telegrafist; Livingstone arbejdede i en Bomuldsfabrik, blev senere Opdageren Dr. Livingstone. Stanley, der blev opsofret den første Tid i et Fattighus, søgte og fandt Livingstone, fik et Navn kendt over hele Verden. Lord Wellington var i sin Ungdom tung og klodset, saa ingen mente, han kunde komme frem i Verden, men han blev dog trods den sene Udvikling til den store Hærfører med det vidtskuende. Blik, berømt for sin Tapperhed og sit gode Hjertelag, og har faaet sig et Navn i Historien. Johan Wesley var sen til at fatte. Det maatte siges ham to Gange, før han fattede det; men han satte jo Verden i Bevægelse ved sin Forkyndelse. Isaac Barrow, Newtons Lærer, den store Teolog og Matematiker, havde svært ved at lære; men ved Flid vandt han dog frem.

Det var mig meget hjert netop at modtage et Kort med Hilsen fra Stolen, Lærere og Elever. Den Tanke kom til mig: „Saa huster de da ogsaa paa os, som er ude!“ Jeg takker saa hjertelig for de gode Ønster for det nye Aar. Jeg mindes eder alle og er glad ved at se Navnene. Maa Gud velsigne eder alle, hver i sin Gjerning!

Sekretærer, se her!

Alle Sekretærer i Traktat- og Missionsforeningen og Sabbatsskolerne i Norge bedes for Fremtiden at være opmærksom paa, at de sædvanlige Kvartalsrapporter maa være undertegnede i Hænde senest den 15de i Maaneden efter Kvartalets Slutning for at kunne komme med paa Hovedrapporten i „Missionsfetterretninger“. Rapportblanketter vil blive eder tilstillet i god Tid herfra.

Ligeledes bedes rette vedkommende være saa venlig at paase, at Bestillinger paa Lektiehefter bliver sendt saa tidlig, at de kan være Kontoret i Hænde senest den 15de i den sidste Maaned i Kvartalet. Det hændes nemlig, at enkelte Sabbatsskoler slet ingen Bestillinger indsender, hvorfor vi maa sende det samme Antal Lektiehefter, som blev tilsendt vedkommende Sabbatsskole i det foregaaende Kvartal. Men da Medlemsantallet jo varierer, bliver der paa denne Maade ofte sendt flere eller færre Hefter end ønskeligt, og Folgen er, at man maa skrive efter flere Lektier eller ogsaa returnere de tiloversblevne. Dette kan undgaaes, hvis man nu huster paa at indsende sin Ordre tid ovennævnte Tid.

Akersgaten 74, Kristiania.

Selma Ringstrøm.

„Uden mig kan I slet intet gjøre.“

Vor Tid rummer store Fæter for enhver, der besidder Evner, som kan blive til Nytte i Guds Værk; thi Satan søger stadig at bringe en saadan Person i Fristelse, idet han til enhver Tid lægger en paa at fylde ham med Stolthed og Egerjerrighed. Og naar Gud vil benytte vedkommende, saa er det alt for ofte Tilfældet, at han bliver selvstændig og selvrædig og mener, at han godt kan staa alene. Dette er den Fæse, som truer eder, Brødre, om I ikke lever et Liv i stadig Tro og Bøn. Det er muligt for eder altid at have en dyb Forstaaelse af aandelige Ting og at besidde den Kjærlighed til Menneskene, som Kristus udviste i sit Liv. Et nderligt Samfund med Gud vil give eder den sande Trostfald og vil danne Grundvolden for eders Fremgang. Følelsen af eders Afhængighed vil drive eder til Bøn, og Forstaaelsen af eders Pligt vil anspore eder til Bestræbelse. Bøn og Bestræbelse, Bestræbelse og Bøn vil være eders Livs Opgave. . . .

I denne Sag vil Evner, Begavelse og Veltalenhed ikke være tilstrækkeligt. Gud antager dem, som er ydmyge, tillidsfulde og bødserdige af Hjertet, og hører deres Bønner. Og naar Gud hjælper, saa vil alle Hindringer blive overvundet. Hvor mange Mænd, der har været i Besiddelse af gode naturlige Evner og stor Lærdom, er ikke kommen til fort, naar de blev sat i ansvarfulde Stillinger, medens andre med langt ringere Evner og stillet under ugunstigere Forhold har gjort vidunderlig Fremgang! Hemmeligheden har ligget i, at de første stolede paa sig selv, medens de sidstnævnte forener sig med ham, der er underfuld i Raad og mægtig i Gjærning til at udføre alt, hvad han vil. E. G. White.

Dødsanmeldelser.

Nikoline Marie Hansen blev født paa store Banke Aar 1844. De sidste fem Aar opholdt hun sig hos en herboende Søn. To af hendes Sønner, en i Amerika og en anden paa Helgeland, har forenet sig med Adventfolket, og hun erkjendte og elskede selv Sandheden i

nogen Tid, men tog først Daab sidste Sommer og forenede sig med Tromsø Menighed. Den 28de December 1911 hensov hun i Troen paa sin Frelser og blev begravet fra Kapellet den 3dje Januar 1912, hvor undertegnede talte over Joh. 11, 25, og Bysens Sognepræst talte ved Graven. D. J. Olsen.

Det meddeles herved for Slægt og Venner, at Familien Mælands yngste Søn Lars N. Møland hensov stille og rolig den 23/12 efter 3 Dages Sygeleje 6 Aar og 5 Maaneder gammel. Søssende og Forældre føler dybt Savnet af den lille, men deres Sorg er dog med Haab. Lad os derfor føle med dem og erindre dem for Raadens Trone.

Den lille stedtes til Hvile den 28/12 1911 paa Hamarlands Gravlund pr. Stabanger, hvor han hviler til Opstandelsens Morgen. Undertegnede talte i Hjemmet over 1 Thess. 4, 13—18 og Job 14, 14; 19, 25—27, og W. A. Jensen talte ved Graven over Ef. 49, 15, 16.

D. R. Jordal.

Kolportør A. Næs omkom ved Drukning Søndag den 17de December sidstleden og blev begravet Torsdag den 11te Januar paa Haugelunds Kirkegaard. Undertegnede talte til Forsamlingen, Slægtninge, Venner og Menigheden over Ef. 40, 1, 2. Br. Næs var en levende Kristen, en flittig Missionsarbejder, virksom i det Arbejde, som omtales i Matt. 24, 45—47 og 25, 21. Han øvede en velsignelsesrig Indflydelse blandt dem, han kom i Berøring med. Søssende giver ham det bedste Sidsmaal. Hans sidste Vidnesbyrd var Forvisningen om Del i de reiserdige Opstandelse og om den herlige Sandhed, som gives os i den 23de Davids Salme.

Kort Tid før sin Død gif han omkring for at opgjøre sit Regnskab med alle Mennesker, idet han troede paa, at man ikke skal blive nogen noget flydlig uden dette at elske hverandre. Han efterlader sig Enke med flere Børn, der behøver vore Forbønner og Hjælp. Som nævnt i Job 29, 13, 16 bør vi erindre hende.

A. G. Sandbed.

Søster Karoline Mikkelsen, Hamar, døde den 16de Decbr. 1911 af Hjerneblødning, og blev begravet paa Hamar Kirkegaard den 27de Decbr. Hamar Menighed mistede hermed et afholdt og gudhengivent Medlem af sin Menighed, og paa hende passer træffende Bileams profetiske Ordte: „Min Sjal dø de oprigtiges Død, og mit Endeligt werde som hans.“ Fredag Aften overbar hun Menighedens Bønne- og Vidnesbyrdsnåde, og efter at Sabbaten var forbi, gif hun ud for at sælge sine Ekstranummere af „Ev. Sendebud“. Trods det at hun ikke følte vel, ønskede hun alligevel at gjøre noget for Herren. Men dette fulde ogsaa blive hendes sidste Livsdærf paa Jorden. Kommen hjem følte hun sig værre (hun havde nemlig følt utilpaa hele Sabbaten), og efter at være kommen i Seng blev hun bevidstløs og forblev saadan til sin Død hended Kl. 12 om Natten. Det var ogsaa en Trost for hendes Mand og 7 gjenlevende Børn samt Troessøssende, at hun saaledes kunde nedlægge sit Liv med Røstningen paa. Hun forenede sig med vort Samfund i 1897. Undertegnede talte i Kapellet over Heb. 9, 27 til en stor Forsamling, der var fremmødt for at bevidne afsødes Familie sin Deltagelse i deres Sorg. Vi lagde hende til Hvile i fuld Forvisning om, at hun vil være iblandt dem, hvem Herren vil kalde frem i den første Opstandelse. E. B. Jensen.